

בש"פ 7835/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 7835/21

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה ראשונה להארכת מעצר, לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ח בכסלו התשפ"ב (22.11.2021)

בשם המבקשת: עו"ד רוני זלושינסקי
בשם המשיב: עו"ד אוסאמה חלבי

החלטה

1. ביום 23.2.2021 הוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים כתב אישום כנגד המשיב, הכולל שלושה אישומים ומייחס למשיב עבירות של אינוס - עבירה לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) (5 עבירות); אינוס תוך גרימת חבלה גופנית - עבירה לפי סעיף 345(ב)(3) לחוק; מעשה סדום - עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק; גרם מעשה סדום - עבירה לפי סעיף 347(ב) לחוק בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק ובצירוף סעיף 350 לחוק; תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיפים 382(ג) בצירוף סעיף 380 לחוק (4 עבירות); תקיפת בת זוג - עבירה לפי סעיפים 382(ב) בצירוף סעיף 379 לחוק (מספר עבירות); תקיפת קטין בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק; תקיפת קטין על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 368(ב) סיפא לחוק (2 עבירות); תקיפת קטין בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק (מספר עבירות).

2. מכתב האישום עולה כי המשיב והמתלוננת נשואים החל מחודש מרץ 2019 ולהם ילדה משותפת, ילידת

עמוד 1

21.11.2019 (להלן: הקטינה). כחודשיים לאחר נישואיהם, המשיב החל לנהוג באלימות פיזית כלפי המתלוננת, בעל אותה מספר פעמים ללא הסכמתה והגביל את יציאתה מביתם המשותף. בנוסף, תקף את הקטינה.

3. האישום הראשון מתאר שישה אירועי אונס, שבהם בעל המשיב את המתלוננת ללא הסכמתה ותוך שימוש בכוח, במועדים שונים בשנים 2019 עד 2021. מתואר, בין היתר, כי המשיב דחף את המתלוננת, אחז בידיה בחוזקה וסגר את פיה. יצוין כי חלק ממקרי האונס אירעו בעת שהמתלוננת הייתה בהריון.

4. האישום השני, שעניינו תקיפת המתלוננת, מתאר כי במהלך תקופת נישואיהם של בני הזוג, בתדירות שאינה ידועה במדויק, המשיב פעל באלימות כלפי המתלוננת, בין היתר, בכך שאחז בידיה מאחורי גבה והדף אותה לרצפה, סטר בפניה ודחף אותה.

בכתב האישום מתוארים בנוסף ארבעה אירועי תקיפה. הראשון שבהם, אירע בעת שהמתלוננת הייתה בשבוע ה-15 להריונה, אז, במהלך יכוח בין בני הזוג, המשיב דחף את המתלוננת לעבר המיטה על בטנה. כתוצאה, המתלוננת דיממה דימום וגינלי, ונדרשה לטיפול רפואי בבית חולים. לאחר אירוע זה, עזבה המתלוננת את ביתם המשותף של בני הזוג למשך ארבעה חודשים. האירוע השני המתואר, אירע במהלך חודש דצמבר 2019, כשבועיים לאחר לידת הקטינה. המתלוננת סירבה לבקשת המשיב לקיים עמה יחסי מין, תוך שהסבירה לו כי היא עודנה מדממת לאחר הלידה, ובתגובה, המשיב צעק על המתלוננת, סטר בפניה והכה באגרופו בבטנה. כתוצאה מכך, המתלוננת איבדה את הכרתה ונפלה על הרצפה. בהמשך, סירב המשיב לבקשת המתלוננת כי ייקח אותה לבית החולים. האירוע השלישי, אירע בחודש יוני 2020, אז יצאו המשיב, המתלוננת והקטינה, יחד עם בני משפחתו של המשיב, לטיול בעיר טבריה. בשלב מסוים, כעס המשיב על המתלוננת על כך שהשאירה אותו עם הקטינה אך לקחה עמה את התיק שבו היו בגדיה של הקטינה, ולאחר שובה, צעק עליה, קילל אותה, משך בשיערה, דחף אותה וסטר בפניה. האירוע הרביעי מתאר כיצד בחודש ינואר 2021 שהתה המתלוננת עם הקטינה בבית אמה של המתלוננת. המשיב הגיע לאסוף אותה לביתם, רגז על כך שהמתלוננת מתעכבת, צעק עליה ודחף אותה. במהלך נסיעתם לבית, המשיב משך את הקטינה בחוזקה בידיה והמתלוננת צעקה עליו שיפסיק. בהגיעם לבית, איים המשיב על המתלוננת ואמר לה כי תשלם על כל שעשתה. בהמשך לכך, ביום המחרת, בעודם בבית, המשיב צעק על המתלוננת, ואמר לה כי תשלם על כל שעשתה בחייה. בשלב מסוים, המשיב סטר בחוזקה בפניה של המתלוננת, והקטינה החלה לצעוק, אז תפס הנאשם את הקטינה וזרק אותה לעבר הרצפה, וכן סטר בפניה. בהמשך, המשיב תפס בחזה של המתלוננת בחוזקה, דחף אותה וסטר לה בפניה ובפיה, ודרש כי המתלוננת תעזוב לבית אמה, תוך שאמר לה "תלכי לאמא שלך ואין לך יותר ילדה". אחר כך, הסיע את המתלוננת והקטינה לבית האם. מספר ימים לאחר מכן, המשיב הגיע לבית אמה של המתלוננת עם הוריו, כדי לשוחח על המצב בין בני הזוג, אך עזב את המקום באומרו כי ישרוף את המתלוננת באש. מאז, לא שבה המתלוננת לביתם.

5. האישום השלישי, עניינו תקיפת הקטינה. מתואר, כי במספר הזדמנויות, המשיב סטר בפניה של הקטינה, ולעיתים, כשבכתה, המשיב סטר לה על פיה או הטיח אותה על הרצפה, והיא נחבלה בראשה. בנוסף, במספר הזדמנויות, המשיב לא מנע מהקטינה לגעת בנרגילה חמה או בכוס מים רותחים, וכשהמתלוננת הייתה מבקשת להרחיק את הקטינה, היה הנאשם סוטר בפניה של המתלוננת או דוחף אותה. בנוסף, בשתי הזדמנויות, המשיב הדליק מצית וקרב את אצבעותיה של הקטינה אל הלהבה, עד שנגרמה לה כוויה. בכתב האישום נכתב כי בפעולות אלה ביקש המשיב לחנך את הקטינה.

6. הליכי המעצר: לצד כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. נטען, כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, ובין היתר, עדותה של המתלוננת ובני משפחתה, תעודה רפואית וסימני חבלה שנצפו.

7. בדיון בבית המשפט המחוזי מיום 3.3.2021, בא כוח המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעיקר העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום. בהחלטתו מאותו יום, לבקשת בא כוח המשיב, בית המשפט הורה כי שירות המבחן יכין תסקיר בעניינו של המשיב, וכי המשך הדיון יתקיים ביום 17.3.2021. לבקשת שירות המבחן כי יידחה מועד הגשת התסקיר, נדחה הדיון ליום 25.3.2021. בהמשך, שירות המבחן הגיש בקשה נוספת לדחיית מועד הגשת התסקיר, אך לבקשת בא כוח המשיב, בית המשפט החליט להותיר את הדיון על כנו.

8. בדיון ביום 25.3.2021, ביקש בא כוח המשיב כי המשיב ישוחרר למעצר בית מלא בבית הוריו בשכונת ואדי ג'וז, בפיקוח בני משפחתו לרבות אביו, בעוד שהמתלוננת תשהה בבית אמה בשכונת אבו טור. זאת, אף בהיעדר תסקיר שירות המבחן, לנוכח העיכוב בהכנת התסקיר. בהחלטתו מאותו יום, בית המשפט קבע כי בנסיבות העניין, אין מנוס אלא להמתין לקבלת התסקיר, וקבע כי המשך הדיון יתקיים ביום 11.4.2021. בהמשך, שירות המבחן ביקש כי הדיון יידחה, לנוכח קשיים בתיאום מול חברת התרגום. בא כוח המשיב התנגד לבקשה, וביקש כי יתקיים הדיון וכי המשיב ישוחרר לחלופה ללא תסקיר. בית המשפט נעתר לבקשת שירות המבחן, בקבעו כי בתיק זה יש חשיבות רבה לתסקיר שירות המבחן, והורה על דחיית הדיון ליום 14.4.2021. ביום 13.4.2021 הודיע שירות המבחן כי לנוכח כשל טכני, לא נערכה הפגישה.

9. בדיון מיום 14.4.2021, חזר בא כוח המשיב על בקשתו כי בית המשפט יבחן אפשרות לחלופת מעצר ללא תסקיר. בהחלטתו מאותו יום, בית המשפט ציין כי השיהוי מצד שירות המבחן הנו חריג, אולם בנסיבות התיק ראוי לחכות לתסקיר. בית המשפט קבע דיון המשך ליום 22.4.2021.

10. ביום 20.4.2021 הוגש תסקיר שירות המבחן. מהתסקיר עולה כי המשיב יליד שנת 1995, נעדר עבר פלילי, טרם מעצרו עבד כפועל בתחום השיפוצים. בתסקיר צוין כי המשיב שלל הפעלת כוח מצדו כלפי המתלוננת או הקטינה וכן שלל קיום יחסי אישות נגד רצונה של המתלוננת. שירות המבחן התרשם כי המשיב הוא בעל תפיסה רכושנית כלפי המתלוננת וכי הוא מתנהל מול המתלוננת מתוך צורך בשליטה ומתבטא ביחס אליה באופן מבטל. שירות המבחן העריך, כי קיים סיכון משמעותי להמשך התנהגות תוקפנית ובלתי מווסתת מצד המשיב כלפי המתלוננת, זאת בהתחשב בהסלמה שחלה במהלך התקופה שקדמה למעצרו של המשיב. שירות המבחן ציין, כי הניסיונות לקיים פגישה עם המתלוננת לא צלחו לנוכח היעדר מענה מצדה, ולכן לא התאפשר להתרשם ממצבה ולהעמיק את האבחון לעניין מערכת היחסים הזוגית וחומרת הסיכון הקיים לאלימות חוזרת.

באשר לחלופה המוצעת, מעצר בית בבית הוריו של המשיב בשכונת ואדי אלג'וז בירושלים, בפיקוח הוריו ושניים מאחיו, צוין כי במהלך שיחת שירות המבחן עם המפקחים המוצעים, בלט קושי להתייחס באופן ביקורתי כלפי המשיב בכלל ובהקשר הזוגי בפרט, תוך הטלת אחריות למצבו על המתלוננת והיעדר יכולת להכיר באפשרות לבעייתיות בהתנהלותו ולצורך בשינוי במצבו. שירות המבחן התרשם כי המפקחים המוצעים מזדהים עם מצבו, ללא יכולת להתייחס לחלקו הבעייתי בקשר הזוגי ולסיכון במצבו כלפי המתלוננת. משכך, שירות המבחן העריך כי המפקחים המוצעים אינם מתאימים לצמצם את הסיכון המשמעותי במצבו. לנוכח האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה לחלופת מעצר.

11. בדיון מיום 22.4.2021, בא כוח המשיב ביקש לשקול את שחרור המשיב לחלופה למרות המלצת שירות המבחן, והציע כי ייבחנו חלופות אחרות. בהחלטתו מאותו יום, בית המשפט הורה על עריכת תסקיר משלים, לאחר פגישת שירות המבחן עם המתלוננת. בנוסף הורה כי שירות המבחן יבדוק שתי חלופות נוספות, בבית אחיו של המשיב בטירה שבמשולש, כמפקח יחיד; ובבית אחותו באזור שגב שלום שבנגב, בפיקוח האחות ובעלה. בית המשפט הורה על המשך דיון ביום 3.5.2021.

12. בתסקיר משלים מיום 2.5.2021, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו של המשיב ממעצר או על המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני באחת החלופות שהוצעו. באשר למפקחים שהוצעו, שירות המבחן התרשם כי אלה מבטאים רצון לסייע למשיב בשחרורו ממעצר וכן הבנה של הנדרש מהם במסגרת הפיקוח עליו, אך כי הם מתקשים להכיר באפשרות להתנהגות בעייתית או אלימה מצדו, כמו גם באפשרות לקיומו של סיכון בהתנהלותו במישור הזוגי או לפגיעה נוספת במתלוננת, וכי ייתכן שיתקשו לזהות מצבי סיכון אפשריים. לכן, שירות המבחן העריך כי הם אינם מתאימים לשמש כמפקחים.

באשר לאפשרות שחרורו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני, שירות המבחן העריך כי הסיכון כלפי המתלוננת קשור גם באפשרות של הפעלת לחץ מצד המשיב, דבר שיתאפשר אף מכתובת המעצר בפיקוח אלקטרוני. כמו כן, לנוכח האמור לעיל בנוגע למפקחים, שירות המבחן העריך כי הם גם אינם מתאימים לשמש כערבים לקיום תנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, לא כל שכן כאשר הסיכון אינו קשור בהכרח ליציאתו של המשיב מהבית. יצוין, כי הניסיונות ליצור קשר טלפוני עם המתלוננת ועם אמה לא צלחו.

13. ביום 3.5.2021 התקיים דיון נוסף בעניינו של המשיב. בא כוח המשיב הלין על פסילת בני משפחתו של המשיב כמפקחים, וטען כי מפקח אינו נדרש להביע סלידה וזעזוע מהמעשים, אלא להבין את תפקידו כמפקח ולהיות מסוגל לבצעו. בנוסף, ביקש כי בית המשפט יתרשם ישירות מהמפקחים. מנגד, המבקשת טענה, בין היתר, כי קיים קושי מובנה לגבי פיקוח אחד מבני המשפחה, שכן אלה היו מודעים, ברמה כזו או אחרת, למעשיו של המשיב, ואף מנעו מהמתלוננת להגיש תלונות במשטרה בעבר. בסוף הדיון, הורה בית המשפט כי הצדדים רשאים להגיש פסיקה מתאימה לעניין שחרור לחלופת מעצר, ודחה את מתן החלטתו ליום 9.5.2021. בית המשפט אף הורה לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים בעניין המתלוננת בלבד, ככל שיעלה בידו ליצור עמה קשר. בהמשך נדחה המועד למתן החלטה מטעמי בית משפט, ליום 11.5.2021.

14. בהחלטתו מיום 11.5.2021, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בית המשפט ציין, בין היתר, כי המעשים המיוחסים למשיב הם חמורים וכי אלה נעשו לאורך זמן, לא רק כלפי המתלוננת אלא גם כלפי הבת הקטינה. בהתאם להמלצת שירות המבחן, בית המשפט קבע כי אין בחלופות המעצר שהוצעו כדי לאפשר את שחרורו של המשיב, והבהיר כי לא ניתן לומר כי החלופות, האחת של פיקוח על ידי מפקח יחיד והשנייה של פיקוח על ידי זוג צעיר, מהודקות ומספקות מעטפת פיקוח משמעותית, או כי הן יכולות להחזיק מעמד בזמן הדרוש לניהול ההליך המשפטי.

15. יצוין, כי המשיב הגיש ערר על ההחלטה על מעצרו עד לתום ההליכים. בהמלצת בית משפט זה, חזר בו המשיב מעררו והוא נדחה (החלטת השופט נ' סולברג מיום 27.5.2021 בבש"פ 3582/21).

16. ההליך העיקרי: אקדים ואומר כי שמיעת הראיות בתיק טרם החלה. בדיון ביום 4.3.2021, הוקרא למשיב כתב האישום, והדיון נדחה למתן תשובה לאישום ליום 8.4.2021. בהמשך נדחה המועד, בשל אילוצי בית המשפט, ליום 20.4.2021. לאחר מכן, בא כוח המשיב הגיש שלוש בקשות לדחיית מועד מתן התשובה לאישום, בימים 20.4.2021, 30.5.2021 ו-20.6.2021. ביום 9.7.2021 הגיש בא כוח המשיב את תשובתו לכתב האישום, וכפר במיוחס לו. מועד הוכחות נקבע ליום 27.10.2021. בהמשך נדחה מועד זה, לנוכח אילוצי בית המשפט, ונקבעה ישיבת תזכורת לצורך תיאום מועד חלופי ליום 31.10.2021. מועד זה נדחה לבקשת בא כוח המשיב, ליום 9.11.2021. כמו כן, בהחלטתו מיום 26.10.2021, בית המשפט ביקש מהצדדים להודיע אם ניתן לקיים את ישיבת ההוכחות ביום 21.11.2021, אך המבקשת הודיעה כי אינה פנויה במועד המוצע. לנוכח האמור, נקבעה ישיבת הוכחות ליום 9.1.2022.

17. ומכאן בקשת המדינה להאריך את מעצרו של המשיב בחלוף תשעת חודשי המעצר. נטען, בין היתר, כי מעשיו של המשיב מלמדים על המסוכנות הנשקפת ממנו, כי אף קיימת חזקת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(ג)(5) לחוק המעצרים וכי אין בנמצא חלופה הולמת.

18. הנימוקים, השיקולים והרציונלים שבבסיס סעיף 62 לחוק המעצרים ידועים ומוכרים ולא אחזור עליהם. אומר בקצרה כי מכתב האישום עולה תמונה קשה של אלימות במשפחה, והתייחסות מחפצה של המשיב כלפי בת זוגו. כל עוד בת הזוג לא העידה, אין מקום לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר, ולו בשל החשש האינהרנטי לשיבוש הליכי המשפט. לאחר תום עדותה וחקירתה של בת הזוג (שאמורה למסור עדותה כבר בישיבה הקבועה ליום 9.1.2022) ומבלי לקבוע מסמרות, יש מקום לחזור ולבחון, על רקע מכלול השיקולים הצריכים לעניין, את חלופות המעצר שהוצעו, ובלבד שהחלופות תהיינה רחוקות ממקום מגוריה הנוכחי של בת הזוג.

19. אשר על כן, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 23.11.2021 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 49976-02-21 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ח בכסלו התשפ"ב (22.11.2021).

שׁוֹפֵט